

καὶ χριστιανικῶς καὶ μὴ ἀποκαταστήσωσιν ἀζήμιον ἔως καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἀλλὰ διαστρέψαντες παρακούσωσι καὶ ἐμμείνωσι τῇ φιλαδίκῳ αὐτῶν γνώμῃ καὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ ταύτῃ διακατοχῇ τῶν εἰρημένων χωραφίων καὶ ἔάσωσιν αὐτὸν μέχρι τέλους ἐστερημένον τῶν κληρονομικῶν τούτων δικαίων καὶ ἐζημιωμένον καὶ ὅλως περίλυπον, αὐτοί τε ὡς φιλάδικοι, κακότροποι καὶ ἀσυνείδητοι, πρὸς δὲ οἱ γινώσκοντες καλῶς καὶ ἡξενροντες, βεβαίως τὴν περὶ τούτων πάντων ἀλήθειαν, ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῷ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδότι, διὰ τὴν κατὰ χώραν τῶν δικαίων ἀποκατατάστασιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι καὶ φιλοπροσωποῦντες ἢ ἄλλως πως σιωπήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, δηοῖοι ἢν ὅσιν, ὡς δμοιοκαινότροποι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σιδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς, κληρονομήσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ιούδα, στένοντες εἰεν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς δὲ Κάιν, ἡ δοργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων καὶ τῶν δσίων τριακοσίων δέκα καὶ δικτὸν θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων σεπτῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἔως οὖθα ποιήσωσιν ὡς γράφομεν ...».

692

1805-1861. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἑγγραφα. Βουρλά (Μικρά Ασία), Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Δαμαριώνας, Καλόξυλος (Νάξος).

N. Κεφαλληνιάδης, *Μνήμες από την Ανατολή. Ανέκδοτα ημερολόγια, παραδόσεις, τραγούδια, ἑγγραφα, Αθήνα 1988*, σ. 203-210, 212-214, 218-220, 221-222 (= N. Κεφαλληνιάδης, «Η Μονή Χρυσοστόμου στὴ Χώρα-Νάξου», εφ. Ναξιακὴ Πρόοδος (ανάτυπο), 1971, σ. 33-34, αρ. 18), 223-226.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ, ΩΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

1831, 29 Μαρτίου

«[†] Διὰ τοῦ πρόντος ἀποδεικτικοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ ἡ ὑποφανομένη Κυρία Παρθενία Μοναχὴ Σπύρου Μάνεση ἥγονυμένη τῶν Μοναζουσῶν ἐν τῷ Ιερῷ Μονηδρῶ τοῦ Μεγάλου Χρυσοστόμου, ὅτι ἐπειδὴ ἔξ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἵκανῶν ἀνεδέχθη ὡς ψυχοπαῖδιν καὶ θετὴν αὐτῆς θυγατέρα, τὴν ἐκ τῆς πόλεως Κυδωνίων ἀρχοντοπούλαν Σαμαγῆ, καὶ μεθ' ἑαυτῆς εἶχε συνοικοῦσαν ἐν τῷ Ιερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐλθοῦσαν εἰς γάμον ἡλικίαν παραστᾶσα ἡ ὁρθεῖσα ἥγονυμένη ὡς ἄλλη Μήτηρ φιλόστοργος, ὑπάνδρευσεν αὐτὴν, μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Καλφαγιάνη Κυδωναῖος, καὶ τὸ τεχθὲν ἔξ αὐτῆς πρῶτον θυγάτριον Μαρίαν καλούμενον, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἥγονυμένη ἀνεδέχθη αὐτὸν ἐκ τῆς Ιερᾶς Κολυμβήθρας, καὶ τέσσαρες μόνους μῆνας ἀφ' οὗ ἐγαλακτορόφησεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἰτα ἡσθένησεν, καὶ ἔκτοτε παρέλαβεν αὐτὸν ἡ Κυ. ἥγονυμένη, καὶ ὡς ἴδιον αὐτῆς θυγάτριον περιέθαλπτε καὶ φιλοστόργως μέχρι τοῦδε ἀνέτρεψε, τετραετὴς ἦδη καταστήσασα αὐτόν, καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον ποιήσασα. ἦδη δε, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῆς παιδὸς παρασκευάζονται νὰ ἀναχωρήσουν

διὰ τὴν πατρίδα τους, ἡ κυρία ἥγουμένη ἐπειδὴ ἀνέθρεψεν ἐκ σπαργάνων τὸ οῃθὲν παιδίον ὃς γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ ἐκ τῆς Ιερᾶς Κολυμβήθρας ἀνεδέχθη, καὶ θετὸν θυγάτριον ἐποιήσατο, ζητεῖ ἦδη ἀπὸ τὸν γεννήτορας τῆς παιδός, ἵνα ἐγκαταλείπωσιν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον αὐτῆς ἐπίσκεψιν, καὶ συνήθη παραμυθητικὴν συντροφίαν, καὶ ὑπόσχεται πρὸς αὐτοὺς τὰ ἔξῆς, Άον, ὅτι θέλει ἐπισκέπτεται αὐτὸν καὶ προσοεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ὃς θετοῦ δύτος τέκνου, καὶ ἐρχόμενον εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἐὰν ἀναδεχθῇ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὅτι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλην τῆς τὴν περιουσίαν ὃς γνήσιον αὐτῆς καὶ νόμιμον κληρονόμον, μηδενὸς τῶν συγγενῶν τῆς δυναμένου παρενοχλῆσαι τὸ οῃθὲν ψυχοπαίδι καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον, τὰς αὐτὰς καὶ ἴδιας ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίας συνυπόσχεται καὶ ἡ κυρία Παρθενία τοῦ ποτὲ Δημητρίου Δόβελον, ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Μονηδρίῳ μονάζουσα πρὸς τὸ οῃθὲν θετὸν θυγάτριον, ὃς συναθρέψασα καὶ συνεπισκεψάμενη αὐτόν, καὶ θετὸν θυγάτριον αὐτῆς ποιησαμένης Βον ἄν δὲ ἀποφεύγουσα τὸν μοναχικὸν βίον, ἔλθη εἰς γάμου κοινωνίαν, αἱ οῃθεῖσαι ἄνω ὑποσχέσεις ἀναιροῦνται, καὶ εἶναι εἰς χρέος τότε νὰ τῆς δώσῃ ὅτι ἡθελε τὴν φωτίσει ὁ ἄγιος Θεός. Ταῦτα συνεφώνησαν ἡ κυρία Παρθενία ἥγουμένη, καὶ Καλογραία κυρία Παρθενία. Δ. Τόβελον μετὰ τῶν γονέων τῆς θυγατροθετηθείσης Μαρίας, καὶ ὁ ἀθετήσας τὰς ὁῃθείσας συμφωνίας, νὰ ἀποδιδῇ εἰς τὸν μὴ ἀθετήσαντα αὐτάς, δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ διαμένῃ στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηγεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγράφησαν δύο ἀπαράλλακτα ἵσα ἐν τῇ Δημοσίᾳ Νοταρίᾳ τοῦ εὐγενοῦς Κυρίου Κωνσταντίνου, Βον Κόκκου καὶ ἐδόθησαν ἐκατέροις, τὸ μὲν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς παιδός, τὸ δὲ πρὸς τὴν κυρίαν ἥγουμένην Παρθενίαν, καὶ καλογραίαν Παρθενίαν, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν, καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων ...».

693

1805-1910. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ εκκλησιαστικά ἔγγραφα. Ραβνά,
Γαλάτιστα (Χαλκιδική).

Γ. Κουκλιάτης, *Tὸ ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Κόττα. Συμβολὴ στὴν ἴστορία τοῦ χωριοῦ Πετροκέρασα (Ραβνά) Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν 19^ο αἰῶνα, Θεσσαλονίκη 2000, σ. 124-163 αρ. 1-40, σ. 165-168 αρ. 42-45, σ. 171-173 αρ. 49-50, σ. 178-183 αρ. 2-7.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΡΑΒΝΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΙΤΩΝ ΖΩΩΝ,
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

± 1888-1890 (;

«Διὰ τὸν παρόντος Πρακτηκού Γράμματος Δύλον Γίνετε ὅτι σήμερον ν υποφενόμενη κάτικη τῆς χώρας Ραβνά εσυμφονήσαμεν εν μηδὲ ευχαρίστω Γνόμη διὰ ανάγκας τῆς χώρας καὶ τῆς σχωλῆς διά νά πληρόσομεν ἐκαστος Διὰ τα ζώα μας κατά τους εξῆς ὄρους.

A. Διά μεν τα Γιδοπρόβατα θα πληρόσομεν αρά ἐν Γρόσι ταμειακόν το κεφάλη εκτώς τὸν νεογνόν.

B. Διά μεν τα βόδια, Γυλάδια, μουλάρια, ἀλογα, Γαϊδούρια καὶ Γουρούνια ανά τρεία

